

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרָטֶת כִּי תִשָּׂא כ' אֲדָר א', ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוֹן

בקצרה: מִשָּׁה מְכִין לוחות חֲדָשִׁים. הוא עוֹלָה שׁוֹב לְהַר סִינִי וְה' מֵרָאָה לוֹ אֶת אַחֲזָרָיו עִם תְּפִלָּין. ה' מְלַמֵּד אֶת מִשָּׁה אֶת י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים וּמִשָּׁה מְשַׁתְּמֵשׁ בָּהֶם כְּדֵי לְהַתְּפַלֵּל שֶׁה' יִסְלַח לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

ה' אָמַר לְמִשָּׁה שֶׁהוא עֹשֶׂה אֶת הַדְּבָר הַנְּכוּן בְּכָךְ שֶׁשָּׁבַר אֶת הַלְּחוֹת, אֲבָל כַּעַת מִשְׁרָאָה שְׂזוֹ אֲשַׁמְתֶּם שֶׁל 'הָעָרֶב רַב', עָלִיו לְהַכִּין לוחות חֲדָשִׁים. בְּאֲדָמָה לֵיד אֶהְלוּ שֶׁל מִשָּׁה הֵיטָה אֲבָן הַסַּפִּיר, סוּג מִיַּחַד שֶׁל אֲבָן בּוֹהֶקֶת שֶׁבָּה הִשְׁתַּמְשׁוּ בְּשִׁבִיל הַלוחות. מִשָּׁה גַם צָרִיךְ לְהַכִּין אֲרָגָז, כְּדֵי לְהַנִּיחַ בּוֹ אֶת הַלוחות עַד שֶׁהָאָרוֹן יִהְיֶה מוּכָן.

בְּבַקֵּר לְמַחֲרָת, מִשָּׁה צָרִיךְ לַעֲלוֹת שׁוֹב לְהַר סִינִי (בַּפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית!), אֲבָל אִף אֶחָד לֹא צָרִיךְ לְהִיטֵעַ עַל הַר סִינִי, יִשְׁנֵם דְּבָרִים שְׁטוֹב יוֹתֵר שֶׁהֵם נִעֲשִׂים בְּשִׁקֵּט.

מִשָּׁה עֹשֶׂה כְּדָבָר ה', וְעוֹלָה לְהַר סִינִי בְּא' אֶלּוּל, לְקַח עִמּוֹ אֶת הַלוחות. ה' עֹשֶׂה עֲצֻמוֹ נִרְאָה כְּאֵדָם לּוֹבֵשׁ טְלִית וְתַפִּילִין וְלִמַּד אֶת מִשָּׁה אֶת י"ג הַדְּרָכִים בָּהֶם ה' טוֹב לְבְרוּאָיו - י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים. (אֹמְרִים אוֹתָם בְּעַת קְרִיאַת הַתּוֹרָה בַּחֲגִים, אוֹלֵי אֲתֵם זּוֹכְרִים?)

מִשָּׁה הִשְׁתַּחֲוָה אֶרְצָה כְּשִׁרְאָה אֶת ה' כְּפִי שֶׁהָרָאָה אֶת עֲצֻמוֹ לְפָנָיו. ה' מְנַע מִמִּשָּׁה מְלַהֲפֹגַע וּפָנָיו הִפְכוּ זוֹהָרוֹת. מִשָּׁה הִתְּפַלֵּל לֵה', הִשְׁתַּמְשׁ בִּי"ג הַמִּדּוֹת. וּבִקֵּשׁ מֵה' לְסַלּוֹחַ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

הוא בִּקֵּשׁ מֵה' אֶת כָּל הַדְּבָרִים אוֹתָם בִּקֵּשׁ קִדְּם, שֶׁה' יְבוֹא עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (וְלֹא רַק מְלֶאֱךָ) "וְסַלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלַתְנוּ" = סַלַּח עַל כָּל הָעֲבֵרוֹת שֶׁעֲשִׂינוּ בְּכּוֹנֵה אוֹ בְּטַעוֹת וְקַח אוֹתָנוּ כְּנַחֲלַתְךָ = שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ מִיַּחַדִּים בְּעֵינָיו וְיִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ רַק בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

תְּהִלִּים / יוֹם כ' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים צ"ז-ק"ג

בְּסוּפוֹ שֶׁל הַפָּרָק הָרִאשׁוֹן מֵהַתְּהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם (שְׁאוֹתוֹ אֹמְרִים בְּקַבְּלַת שַׁבָּת וְלִפְנֵי תְּפִילַת כָּל נְדָרִי בְּיוֹם כְּפוּר) יִשְׁנֵנו פָּסוּק "אֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק". הַמְדַרְשׁ מְלַמֵּד שֶׁכַּאֲשֶׁר ה' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, הָיָה בּוֹ אֹר חֲזָק מְאֹד. אֲבָל הוּא הָיָה חֲזָק מְדִי בְּשִׁבִיל שֶׁהָעוֹלָם יוֹכַל לְשַׂאת אוֹתוֹ. לְכֵן ה' גָּנַז אוֹתוֹ עֲבוּר הַצַּדִּיקִים

בביאת משיח. זו המשמעות של הפסוק – ה' "זרע" את האור של משיח עבור הצדיקים. באשר אתה זורע משהו, זה צומח וגדל וכך גם האור יגדל. בשמשיח יבוא, אפלו אור השמש יהיה פי שבע ממה שהיה בששת ימי בראשית.

תניא / פרק ל'

על ידי שמבין שאיננו כה מיחד, הבינוני יוכל לשבר את טמטום הלב מהיצר הרע. קל להסתכל על אדם רשע ולחשב עד כמה טובים יותר ממנו. אבל האם זה נכון? האם אנו עובדים ומתאמצים להתגבר על היצר כפי שהוא צריך לעמל להתגבר על יצר הרע שלו? לא רק שככל הנראה איננו עובדים מספיק קשה לקיים את המצוות, ככל הנראה אנחנו גם עובדים עברות – אפלו אם אנחנו חושבים שזו רק עברה "קטנה". אולי אנחנו אפלו לא חושבים שאלו עברות, או אולי כל כך התרגלנו לעשות אותם, שאיננו מחשיבים אותם עוד לעברות. לדגמה: האם אנו מדברים לעתים לשון הרע על אדם אחר ואומרים לעצמנו שזה בסדר בגלל שזו אמת? אולי אין לנו אתכפיא? גם זו מצוה...

היום יום / כ' אדר א'

האם אתם יודעים מה המשמעות של "אמת"? לא רק לומר דברים שהם אמתיים. אמת הכונה שמשהו נשאר כך, הוא לא משתנה משום סבה שהיא. לכן אם אדם נותן צדקה באמת, הוא לא יפסיד לעולם הזדמנות לתת צדקה. אדם שרוצה משיח באמת, לא יעשה שום דבר שחס ושלום יעבב את משיח מלבא (כמו עברה). ישנם אנשים שחושבים שכל דבר שאנו עושים צריך להיות עם אמת. אבל זה לא מה שחסידות רוצה אנו צריכים לעבד על מדת האמת, שיהיה לנו משהו שאנחנו עושים "מיט אן אמת!" – באמת! מה אתם עושים באמת?

ספר המצוות / מצות עשה קע"ו, לא תעשה רפ"ז, עשה קע"ה

- מתחילים ללמד את הספר האחרון בי"ד החזקה לרמב"ם.
- ישנן שלוש מצוות היום הקשורות להלכות של הסנהדרין- בתי משפט.
1. **מצות עשה קע"ו** – צריכים למנות שופטים ושופטים (שתפקידם לגרם לאנשים לשמוע את דברי השופטים) בכל עיר.
 2. **מצות לא תעשה רפ"ח** – לא לבחור שופט שלא מתאים לתפקיד, אפלו אם הוא אדם מיחד בדברים אחרים.
 3. **מצות עשה קע"ה** – כשהשופטים חולקים ביניהם, צריך לפסק לפי מה שרובם אומרים.

רמב"ם / הלכות סנהדרין פרקים א', ב', ג'

פרק א' – הרמב"ם מלמד על סנהדרין גדולה שיש בה 71 שופטים ועל סנהדרין קטנה (שצריכה להיות ברוב הערים) ויש בה 23 שופטים. בערים עוד יותר קטנות צריכים להיות 3 שופטים.

ישנן הלכות כיצד אנשי הסנהדרין צריכים לשבת ומי כותב את מה שקורה שם. באשר משיח יבוא, תהיה שוב הסנהדרין הגדולה בבית המקדש!

פרק ב' - לומדים למי מתר להיות שופט, עליו להיות חכם ולדעת את כל ההלכות. הרמב"ם מלמד שצריכים שתהיה להם רחמנות על הנשפטים בפניהם.

אם לאדם לא מגיע להיות שופט, והוא משלם הרבה כסף כדי שיתנו לו את התפקיד, אסור לרחוש כבוד אליו. החכמים אומרים שיש להתיחס לטלית שלו כמו שמייכה של חמורים!

פרק ג' - מדבר מתי הסנהדרין צריכים להתכנס ולשפט. סנהדרין קטנה או בית דין צריכים להתחיל אחרי שחרית ולעצור בחצות. סנהדרין גדולה מתחילה בבקר ומסיימת בזמן מנחה. לסנהדרין אסור להתחיל לשפוט בלילה.

הלכה אחת היא שהסנהדרין הגדולה עם 71 הדיינים לא תמיד היתה זקוקה לכל הדיינים שיהיו שם בו זמנית, אולם צריכים להיות שם לכל הפחות 23 באפן תמידי. לכן אם דין מהסנהדרין הגדולה צריך לצאת מאיזושהי סבה, עליו לוודא שנותרו לפחות 23, אחרת עליו להשאיר.

דרכי החסידות / דן לפי זכות

למדנו היום בתניא על עברה של לשון הרע. האם תהיתם אי פעם מה כל כך גרוע בלשון הרע, במיוחד אם האדם השני לא ישמע זאת?

חסידות מלמדת אותנו סבה חשובה מאוד - כשאנו מדברים על אדם אחר, אנו נותנים לדבור כח. כך שאם מדברים דברים רעים על האדם, זה נותן לאותם דברים עוד יותר כח. אבל אם מדברים עליו טוב, זה מעורר ומחזק את החלקים הטובים שבו.

לכן, אפלו באשר זה לא לשון הרע לדבר על מה שהאדם עשה, עלינו להזהר בדבורנו. אנו יכולים לומר את החלק הטוב - שה' חושב שהם מיוחדים ונותן להם אתגר גדול. פנראה יש להם הרבה כח מה', בגלל שה' נותן כוחות יחד עם אתגרים.

כך הדברים שנאמר יעזרו להם להשתפר לפעם הבאה.

ראה לקוטי שיחות חלק כ"ז ע' 165 הערה 62